

Forfatter: Richardt, Chr.

Titel: Jakobsstigen.

Citation: Richardt, Chr.: "Jakobsstigen.", i Richardt, Chr.: *Samlede Digte. Tredje Deel.*, 1895, s. 239. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-richardt03-shoot-workid84832/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte. Tredje Deel.

Dog Splinter af Kors fra Zions Land
kan slet ingen Frelse mægte,
ej Kors-Træet frier fra Syndens Band,
og var det end nok saa ægte —
Nej, frelse os kan alene han,
Guds Søn, hvis Saar os lægte.

Men døber os Han med hellig Aand,
og tænder os Livets Kjerte;
og gribe vi fast hans Freiserhaand,
og banker mod hans vort Hjerte —
da føres vi did i Troens Baand,
hvor endt er Synd og Smerte.

Da sænker sig ned en Naaderegn
fra Livets og Lysets Strande,
og levendegjør det Korsets Tegn,
der sloges for Bryst og Pande —
da bliver hans Kors os helligt Hegn
mod Verdens vilde Vande.

Jakobsstigen.

Jeg veed en gammel Jakobsstige,
der løfter over Sorg og Savn
op mod Guds lyse Himmerige —
den hedder Bøn i Jesu Navn!
Og dog *saa* højt den rækker kun,
naar den staar fast paa Troens Grund.

Naar Lykkens Soiskin Alt forgyldte,
saa let vort Hjerter glemte den;
i Glansen, som vort Øje fyldte,
svandt Bønnens hvide Lysskjær hen;
men sænkes vi i Sorgens Nat,
da straalers den i Mørket brat.

Hos Jesus maa vi hen og lære
at stille Englestigen ret,
thi nogle Trin er saare svære,
naar Korset tynger og gjør træet;
det første kun gaar ret i Mag:
Tag Korset bort, jeg er saa svag!

Men kjære Sjæl, det maa Du vide,
det andet er et vældigt Trin,
og dér maa Foden ikke glide,
thi dér Du seer i Himlen ind —
det hedder simpelthen: Du skal!
Tag Korset op, det er Guds Kald!

Det næste Trin paa Bønnens Stige
gaar højt tilvejs og tørrer Graad,
det bringer Luftning fra Guds Rige
og fra hans faderlige Raad —
det gjør saa taalig og saa still'
og hedder: Skee mig som Du vil!

Da er Du som paa Tabørs Toppe,
naar Du har naaet: Guds Vilje skeel
og Englen møder Dig deroppe,

hin Engel fra Gethsemane,
og følger Dig i Dalen ned
og leder Dig i Jesu Fjed.

Men er Du atter ved at segne
og ved at knækkes som et Straa,
han peger paa de lyse Egne,
som Du fra Jakobsstigen saac!
Da træder Du den Gang paa Gang,
og ender med en Takkesang.

Niniveh.

I.

I Flodlandet, *Eufrat* og *Tigris'* Land,
nær Menneskehedens Vugge,
der rejste sig fordem *Babels* og *Assur's*
pragtfulde Kongehjcm.
Men Fjender kom over dem — de faldt;
Niniveh, den vældige, blev Pløjemark og Ørken,
Grusdynger dækkedes af flygende Sand;
Vilddyr bygged Huler over Søjleenes Tag —
det var som den aldrig havde været.

Om de mægtige Høje ved *Nimrud*
tumled i Aartusinder flygtige Stammer;
Araberen planted sit sorte Telt,
for Morgenen efter at rykke det op